ஸ்ரீ:   Regd. No. M. **4456.**

ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி

ஸம்ரக்ஷிணீ

ஸம்புடம் 5]   [ஸஞ். 4.

சித்ரபானு   சித்திரை

1942

11 MAY 1942

வருஷச் [மாதப் பத்திரிகை] சந்தா 1-8-0

ஸம்பாதகர்—பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

S. No ....   சந்தா நெ.........

Sri.

போஷகர் வருஷ சந்தா ரூ 5—0—0

ஆஜீவ சந்தாதார் ரூ 50—0—0

JL

இ2ளா11/N3555

N42.5.4.

210847

SAMRAKSHINI OFFICE, THILLAISTANAM. B.O.

விஷய அட்டவணை.

1	மாபெருந்தொண்டு [ஸ்ரீ. எஸ் டி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் M.A.L.T.]	119—121
2	ஸம்பாஷணை ஷை	122—123
3	ஆசார்ய நிஷ்டையும் ஆசார்யகமும் [மதுராந்தகம் வித்வான் ஸ்ரீ நி.ஈ. வீரராகவாசாரியர்.]	123—130
4	காலமும் காலக்ஷேபமும் [ஸம்பாதகர்]	131—132
5	வடுவூர் [ஸ்ரீ கி. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார்]	133—135
6	விழாவின் வெள்ளம் [ஸ்ரீ எஸ்.டி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் M.A.,L.T.]	136— ராப்பர் 3
7	ஸ்ரீ கோபால விம்சதி [ஸ்ரீ ராஜலக்ஷ்மி மாதவ அய்யங்கார் பங்களூர்]	168—175
8	ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயம் [ஸ்ரீ A.V. கோபாலாசாரியர் மதத்ரய பண்டிதர்.	151—154

எச்சரிக்கை.

நம் ஸம்ரக்ஷிணி சந்தாதாரர்கள் யுத்தபயம் காரணமாக இடம் மாற்றுவதை உடனே தெரிவிக்கவேணும். ஸமீபத்தில் சென்ற வருஷங்களின் சந்தா பாக்கிகளுக்குப் பல தடவை முன்னறிவித்தே ஸுமார் 150 பெயர்களுக்கு ரூ 300 க்கு வி. பி. அனுப்பப்பட்டன. 50 பெயர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். 100 பெயர்கள் வி. பி. யைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. அசக்தர்களை அறிவிக்கும்படி அறிவித்திருந்தோம். அதுவும் செய்யாமல் அறிவிலிகளாய் சந்தா அனுப்பாது மோசம் செய்ததுமன்றி வி. பி. செலவையும் பேபர் விலைச் சுமையினால் தத்தளிக்கும் நம் ஸம்ரக்ஷிணியின் தலையில் வைத்ததைப்பற்றி வருந்துகிறோம். இவர்களில் தவருய் சந்தா செலுத்திய எவருக்கேனும் வி.பி. அனுப்பியிருந்தால் அறிவிப்பரேல் அங்கீகரித்து அவர்களுக்கு மேலும் ஸம்ரக்ஷிணி அனுப்பப்படும். அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும். சென்னையிலிருந்து வேறிடம் சென்றவர்க்கு அவர்கள் விலாஸம் அறிவித்தவுடனேயே சென்ற ஸஞ்சிகைகள் சேர்த்தனுப்பப்படும்.

(ஸம்)

மாபெருந் தொண்டு.

[S. T. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், M. A., L. T.]

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ப்ரபன்னனுக்கு உத்தர க்ருத்யம் அருளிச்செய்யுங்கால் ஸ்வாமி தேசிகன், உகந்தருளின நிலங்களில், மனோ, விபவ, பக்திக்கனுகுணமாகச் செய்யும் கைங்கர்யத்தையும் ஒன்றாக விதித்துள்ளார். உகந்தருளின நிலங்களில் சேதனன் மண்டி வழிபடுவது, ஆரம்பமத்ய அந்திமமென்கிற த்ரிவிததசைகளிலும் துக்கலேசரஹிதமான இன்பப் பெருவெள்ளத்தையே தரும். இத் திருத்தொண்டு காரணமாக, உலகில் ஆச்சர்யமான, சில சரித்திர விசேஷங்கள், உலக மக்களுக்கு நிதர்சனங்களாக அமைந்து கிடக்கின்றன.

2108

ஒன்று கேளுங்கள்!

சோழராஜன் வீரசைவ உணர்ச்சியுடன் அனேக திருமால் கோயில்களில் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்துவந்தான். திருப்புறம்பியம் என்ற சிவ தலத்தைவணங்கி, குடந்தையிற் கும்பேச்சுரத்தை வழிபட்டு, சின்னாள் தங்கினான்.

ஸ்ரீ ஆராதஅமுதமும் கோமளவல்லிப் பெருமாட்டியும் கோயிற்கொண்ட பொன் மாளிகையை அவனது பரிவாரங்கள் சூழ்ந்துகொண்டனர். ஸ்ரீவைஷ்ணவர் நிலை குலைந்து மயங்கினர். "ஆழ்வார்களது அரிய பெருமான்—அடியார்க் குடந்தைக் கதிபன், ஸ்ரீ சார்ங்கராஜன், தன்கோயிலை விட்டு நீங்குங்காலம் வந்ததோ" என்று வயிறுபிடித்தனர்.

கோயிலின் வலப்புறத்து மண்டபங்களில் சிவ சின்னங்கள் புதைக்கப்பட்டும் பொறிக்கப்பட்டும் வந்தன. மதிட்புறத்தே சிவகண உருக்களுக்குச் சிறு சாலகங்கள் பொருந்தப்பட்டன. உட்பக்கம் கர்ப்ப க்ருஹத்திலும் நுழைந்துவிட்டனர். இதைக் கேள்வியுற்றார் **நெய்க்குன்னம் உடையார்** என்றும் பாகவத சிகாமணி. இவர் சதுர்த்த வர்ணத்தர் "திருமால்" எனினும் நெஞ்சு அன்பினால் இடிந்து கண்ணீருகுக்கும் பக்தமணி. பொன்னனைய மேனி, திருமணித்தாவடம், பொலிந்த திருமண்காப்பு, மலர்ந்த அருள்கொழித்த கண்கள், ஹரிபக்தியே வடிவு கொண்டனைய உருவம்.

11 MAY 1942

இத்தகை[illegible] மஹானுபாவன் மஹா தனிகன். ஏராளமான பரிஜனங்க[illegible] உடையவர். சிறிதும் கலங்காமல் கோயிலின் இடப்பு[illegible]தில் ஆயிரக்கணக்கான ஆட்களை விட்டு ஏதோ வேலை [illegible]துகோண்டிருந்தார்.

ஸாயங்காலபூஜை, சைவமுறையில் கோயிலின் இடப்புறத்தில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட லிங்கத்திற்கு நடந்தது. காலை 4-மணி இருக்கலாம். சோழராஜன் புதியகோயிலின் வெளி மண்டபத்தில் நின்றான். விடாது அவனது பரிவாரங்களுடன் என்ன நேரமோ என்று உறங்காது உடையாரும் இருந்தார். இவரது பொலிந்த வைணவ சின்னங்களைக்கண்ட அரசன் இழிவான சிரிப்புடன் " ஓய் தாஸரே! வலதுபுறத்தில் வானை அளாவி மண்டபம்போல் தெரிகிறதே அது என்ன கோயில் "? என்றான்.

கலங்காத நெஞ்சம்கொண்ட உடையார் "அது எம்பெருமானின் வைக்கோற்போர்க்கோட்டடி" என்றார். சோழனது ஆட்கள் தீவட்டிகளைக்கொண்டு அவ்வெளிச்சத்தில் நன்கு நோக்கினர். ஒரே வைக்கோற் போராகவே இருந்தது " வெகு நல்லது! ஸ்வாமி! மாஹேச்வரசிவாசாரியரே! இப்போர்கள் நமது ஸ்வாமிநாதஸ்வாமியின் அபிஷேகப் பசுக்களுக்காக இருக்கட்டும். நாம் இடைமருதூர் சிதம்பரம், கச்சி, முதலிய தலங் காணச் செல்கிறோம் " என்று குருக்களிடம் சொல்லி விடை பெற்றுச் சென்றான்.

என்னே விதியின் வலிமை! ஸ்ரீஆராவமுதனது ஆலயமாக நினைத்துச் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டிக்கப் பெற்றது, கோயிலின் வலப்புறம் இருந்த பெரியபிராட்டியாரது சன்னிதியே! ஸ்ரீ கோமளவல்லியாரின் திருமேனியை, உடையார் அன்புடன் ரக்ஷித்துத் தன் ஆட்களைக்கொண்டு ஒரே இரவில் ஆராவமுதன் ஸன்னிதியை வைக்கோற் போரால் மூடி ஓர் மாபெருந்தொண்டு மாதவனுக்கு ஆற்றினார். ஸ்ரீ கோமளவல்லியார் தன் பெரிய கோயிலைவிட்டு நீங்கி, எம்பெருமானின் வலப்புறத்தே உட்பிராகாரத்தில் ஓர் சிறிய உள்ளில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றார். அங்கேயே இன்றளவும் விளங்குகிறார். பண்டைய நாளில் புனிதமான ஸ்ரீ குடந்தையில் ஸ்ரீ ஆராவமுதனுக்காகப்

பல்லவ ராஜனால் மாபெருங் கோயில்கட்டப்பெற்றது. அதன் வலப்புறம் ஸன்னிதியையே சோழன் எம்பெருமான் ஸன்னிதியாகப் பிரமித்து சிவலிங்கப் ப்ரதிஷ்டைசெய்தது. அப்பாதியிலேயே இன்றளவும் சிவபெருமான் "ஸ்வாமிநாதன்" என்றும் "ஏழை ஸ்வாமிநாதன்" என்னும் பெயர்களுடனும் இருந்து வருகிறார். உலகெலாமீன்ற புருஷோத்தமனது வலப்புறத்தே சிவபெருமான் அடைந்து மகிழ்வதனாலன்றோ ஆழ்வாரும் " வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் " என்றார்.

தன் குழந்தைக்கு இடந்தந்து, அப்புறம் ஒதுங்கும் தாய் போல் ஸ்ரீ கோமளவல்லியும் தன் பர்த்தாவின் பார்ச்வத்தை நெருங்கிச்சென்றார்.

நண்பர்களே! இன்று குடந்தைசென்று நோக்குவீராயின், ஓர் மாபெருங்கோயில் இரண்டாய் தடுக்கப்பெற்றுத், திருமாலின் ஆலயம் இடப்புறம் மிளிர்வதைக்காணலாம். எம்பெருமானது விபவத்திற்குப் பொருந்தாத நிலையில் ஓர் சிறிய அறையில் உட்ப்ராகாரத்தில் எம்பெருமாட்டி இனிது வீற்றிருப்பதையும் காண்பீர்கள். உடையார் இத்தொண்டு புரிந்திராவிட்டால் ஒருசமயம், தில்லைக்கோவிந்தன் திருப்பதியையடைந்ததுபோல் நம் ஆராத அமுதம் குடந்தையைவிட நேர்ந்திருக்குமல்லவா?

உடையார் செய்த மாபெரும் தொண்டின் காரணமாக ஸ்ரீ ஆராவமுதனுக்குத் தயை பிறந்தது. பெருமானும் பிராட்டியும் எழுந்தருளிய இடங்களுக்குப்பின்புறம், சுற்றுமண்டபத்தில் அவரது திவ்ய உருவம் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டது. எப்பொழுது ஸ்ரீ ஆராவமுதனும் கோமளவல்லியாரும், புறப்பட்டு, வெளிவந்தருளினாலும், இவ்வுடையார்க்கு, அருளிப்பாடாகித் திருமாலை தந்தருளாது செல்வதில்லை. இவ்வழக்கத்தை இன்றளவும் கண்டு களிக்கலாம். இப்படி மஹாபக்தர்களின் தொண்டை நினைக்க நம் மனம் அன்பினால் கொந்தளிக்குமல்லவா-அதனாலன்றோ ஸ்வாமியும்—

'कर्मावलम्बकाः केचित् केचित् ज्ञानावलम्बकाः ।
वयं तु हरिदासानां पादरक्षावलम्बकाः ॥' என்றும்

'यतीश्वरसरस्वतीसुरभिताशयानां सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।' என்றும்

திருவாய் மலர்ந்தது.

ஸம்பாஷணை.

தம்பி ! உலகில் நம் ஆத்மாவுக்கு ஹிதம் சொல்லுபவர்கள் ஆழ்வார்கள். ஸத்யம் வேதத்தைச் சேர்ந்ததென்றும் அதையே புராணங்கள் 'ப்ரதிபாதிக்கின்றன' (எடுத்துரைத்தல்) என்றும் ஏதேதோ படித்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். நம்மைப்போன்றவர்களுக்கு ஸகல ஹிதத்தையும் எளிதில் திரட்டி செவிக்கினிய செஞ்சொல்லில் தந்தருளியவர் ஆழ்வார்களே. இவர்களின் செய்ய தமிழ்மாலைகளைத் தெளிய ஓதித் தெளியாத மறை நிலங்களைத் தெளிகின்றோமென்கிறார் மறைமுடியாசிரியன். இவர்கள் ஞானத்தில் ஏதும் குறையிலதோ என்று கேட்பின். 'இல்லை'. இவர்கள் இறைவனையே 'கங்குலும் பகலுங்கண் துயிலறியாது' உன்னித்தாங்கள், 'உண்ணுஞ்சோறும் பருகும் நீரும் கண்ணனென்று' வாழ்வையமைத்து, 'நிற்பனவுந்திரிவனவும் நெடியோனைக் கண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனாலேயே திருவருள் தரப்பெற்றுக் குறைவிலாதவராய்' 'மயர்வறமதி நலம் அருளப்பெற்றவராய்', உலகெல்லாந் தன்மயமாய், உலகத்தோரிடம் அன்பு வெள்ளம் மேலிட்டு அவர்கள் உய்வதற்காக எளிதில் விளங்காத வேதம், புராணம், இதிகாஸம் இவைகளின் திரண்ட தத்வங்களைச் செந்தமிழில் யாவரும் உய்யுமாறு பாடியருளியவர்கள். **இவர்கள் நமக்கு ஹிதத்தையன்றியேதுஞ்சொல்லார்: இவர்கள் தயை எல்லையற்றது.** இந்த ஆழ்வார்களின் இனிய ப்ரபந்தத்தை இது நம் ஆத்மா ஈடேறவந்த இணையற்ற துணையென்றல்லாது இலக்கியமாகவும் சாமான்னியமாகவும் கருதலாகாது.

இவர்கள் மூலமாகவே ஸ்ரீமந்நாராயணனே பேசுவது. இம்மஹான்கள் யாரென்றும் இன்ன வர்ணமென்றும் இன்ன ஊரென்றும் வீண் வாதத்திற்காகப் பேசுதல் அழியாத நரகப்பேறுக்கு ஏதுவாகும். அவர்களின் அமுதமொழியைப் புலம்பி நிற்பாயானால் அழியா இன்பமடைவாய்.

ஆழ்வார் திவ்ய ஸூக்திகளை வணக்கத்துடனும் பேராவலுடனும் விச்வாஸத்துடனும் ஓதிவருவாயாக. அந்த இன்ப

மொழிகளை உன்னுடைய புகழிற்கு விளம்பரக் கருவியாக வைத்துக் கொண்டு, பாடிப் பெருமை யடைவதற்கோ பேரிப் பலன் பெறுவதற்கோ உபயோகப்படுத்துவாயாகில் எம்பிரான் உள்ளங்கொதிக்கும் ஆழ்வார் திருமொழியை இடையிடையே சொல்வது நாகரிகம் என்று கொள்ளைப்படாமல் உள்ளன்புடன் கனிந்து அம்மொழி தரும் அமுத வெள்ளத்தைப் பருகிக்களி. பதராகிய உன் வீண் பெருமையைப்பறையடித்துக் கொள்ளுவதற்கு அந்த விலையற்ற நிதியை எச்சிலாக்காதே.

ஆழ்வார் திருமொழியைக் கையாளுங்கால் "வானிடைவாழுமவ் வானவர்க்கு மறையவர் வேள்வியில் வகுத்த அவி கானிடைத் திரிவதோர் நரி புகுந்து கடப்பதும் மோப்பதும் செய்வதொப்ப" என்னும் ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருமுகப் பாசுரத்தை எண்ணி 'சீலமில்லாச் சிறியரும்' 'நோற்ற நோன்பிலாதவருமான' நாம் இதைக் கையாளுவதே என்று வருந்தவும். அவர்களுடைய திவ்ய மொழிகளில் வாசி கண்டறிவதும் உரை நடையூனங்களிருப்பதாகப் பேசுவதும் கொடியவென்னரகத்திற்கு ஏதுவாகும். மண்ணில் உழன்று உழிதரும் புழுவனைய நாமோ 'மயர் வறமதி நலமருளப் பெற்ற' வரைப்பராமர்சிப்பது ? எல்லையற்ற இறைவனருளும், உலக அநுபவமும், விரக்தியும் அன்புந் துயரமும் ததும்பும் அவர்களது இன் சொல்லுக்கு இம் 'மண்ணளந்தமாயனும் ஓர் கைம்மாறறியான்.' நீ எவ்விஷயம் கேட்பினும் விஷயம் நல்லதா கெட்டதா என்று பார்த்து அதைக் கைக் கொள்ளவோ விடவோ செய்வாயாக. இவர் சொல்லியது அதனால் நன்று தீது என்று கொள்ளற்க. எவ்வளவு தாழ்ந்தவராயினும் நல்லன பேசில் அதைக்கொண்டு மனங்களிக்கவும்.

ஆசார்யநிஷ்டையும் ஆசார்யகமும்

(மதுராந்தகம் தி. ஈ. வீரராகவாசாரியர்)

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்களின் புகழ்மாலை ஐந்தாவது வெளியீடு காரக்குருச்சி ஸ்ரீ உப. சுந்தரராஜாசார்ய ஸ்வாமியால் பிரசுரம் செய்யப்பெற்றுள்ளது. அதில் பக்கம் 71-ல் " ஸ்வநிஷ்டை, உக்திநிஷ்டை இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றை அநுஷ்டித்தவன்தான் ஆசார்யகம் செய்யலாம்; ஆசார்ய நிஷ்

டையாய் தனக்கு பரஸமர்ப்பணம் செய்து கொண்டவன் மற்றவர்களுக்கு ஆசார்யகம் செய்யக்கூடாது; அப்படிச்செய்தால் அது பலனைக்கொடுக்காது'' என்பதாக அப்ரஸக்தமான விஷயமொன்றை அந்த ஸ்வாமி எழுதி வைத்திருக்கிறார். இந்த நிஷ்கர்ஷமானது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்கும், முக்கியமாய் ஸ்ரீமதஹோபிலமடத்துப் பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும் அநுஷ்டானங்களுக்கும் விருத்தமானது என்பதை இவ்வியாஸத்தின் மூலம் விக்ஞாபநம் செய்துகொள்கிறேன்.

ஸ்ரீஸந்நிதி ஸம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீ பராசரபட்டரை ஸமாச்ரயண குருபரம்பரையிலும், பகவத்விஷய குருபரம்பரையிலும் அநுஸந்தித்து வருவதை உலகம் நன்கு அறியும். புகழ்மாலையில் 54, 55, 79 பக்கங்களில் ஷெ க்ரந்தகர்த்தாவும் அப்படியே எழுதிவைத்துமிருக்கிறார். ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஆசார்யநிஷ்டையாய் தமக்கு பரஸமர்ப்பணம் செய்துகொண்டவரேயன்றி ஸ்வநிஷ்டையாகவோ உக்திநிஷ்டையாகவோ பரஸமர்ப்பணம் செய்தவரன்றே. 27-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தரான ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீவேதாந்தய்தீந்த்ர மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த ''ந்யாஸோல்லாஸம்'' என்கிற க்ரந்தத்தில், 24, 25 ச்லோகங்களிலே ஸ்ரீபராசரபட்டருக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையை ஸமர்த்தனம் செய்திருப்பதை இந்த ஸ்வாமி பராமர்சியாமையாலேயே இப்படி எழுதிவைத்தது.

ந்யாஸோல்லாஸம் । 24, 25-வது ச்லோ—

'[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥' அதாவது:—

உக்திநிஷ்டைக்கும் ஸாமர்த்யமில்லாதவனே ஆசார்ய நிஷ்டைக்கு அதிகாரி, என்றால் ஸ்ரீ பராசரபட்டருக்கு ஆசார்ய நிஷ்டை செய்துகொண்டது எப்படி உபபந்நமாகும்? அவர் உக்திநிஷ்டைக்கும் அநதிகாரியன்றே; என்பதாக நாம் ஸந்தேஹம் கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில் பரமக்ருபாளுக்களான பூர்வாசார்யர்கள் தாம் அநுஷ்டிக்கும் சரணாகதியில் தம்மைச் சேர்ந்தவன் என்பதனால் அந்தர்பாவம் செய்தார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இவர் பக்கலில் உள்ள எல்லையில்லாத கருணையே.

'[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥' அதாவது:—

இப்படியானாலும் இவர் ஜ்ஞாநசக்தி பூர்ணரேயாகையால் அவருக்கு ஆசார்ய நிஷ்டை எப்படி கூடும் என்கிற சங்கைக்கு ஸமாதானமேற்படவில்லையே? இவருக்குள்ள அதிகாரத்தை நிரூபித்தன்றோ பரஸமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்? உக்திநிஷ்டைக்கும் அநதிகாரியாயிருப்பவனே ஆசார்ய நிஷ்டைக்கு அதிகாரி என்பதாக அதிகார நியமம் எப்படிப்பொருத்தமுள்ளது எனில்; ஆசார்யநிஷ்டையானது இரண்டுவிதம்—சிஷ்யனுடைய ப்ரார்த்தனையை அபேக்ஷித்து ஆசார்யனால் அநுஷ்டிக்கப்படுமது ஒன்று; சிஷ்யனுடைய ப்ரயத்நத்தை எதிர்பாராமலே கேவலம் கருணையினால் அநுஷ்டிக்கப்படுமது மற்றொன்று. இவற்றுள் சிஷ்யனுடைய ப்ரார்த்தனையின் பேரில் அநுஷ்டிக்குமிடத்திலேயே ஆசார்யனானவன் சிஷ்யனுடைய அதிகாரத்தை விமர்சிக்கவேண்டும். சிஷ்யனுடைய ப்ரார்த்தனாபேக்ஷையன்றிக்கே கேவலகருணையாலே அநுஷ்டிக்குமிடத்து அதிகார விமர்சநம் வேண்டியதில்லை. சிஷ்யனானவன் ஸ்வநிஷ்டைக்கோ அல்லது உக்தி நிஷ்டைக்கோ ஸாமர்த்யம் பெற்றிருந்தாலும் அவனுக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையை ஆசார்யன் அநுஷ்டிக்கலாம் என்பதே. இப்படி அந்த ந்யாஸோல்லாஸ ஸ்ரீஸூக்திகள்.

இதனால் தேறியதென்னவெனில், ஸ்வநிஷ்டை அல்லது உக்தி நிஷ்டைக்கு யோக்யதையில்லாதவனுக்கே ஆசார்ய நிஷ்டையில் அதிகாரம் என்பது, ப்ரார்த்தனாபூர்வகமாக ஆசார்ய நிஷ்டை செய்துகொள்ளுமவன் விஷயம். ஆசார்யனுடைய எல்லையில்லாத கருணைக்கிலக்காகாதவனே அவன், அப்படிப்பட்ட கருணைக்கு விஷயமாக இருப்பவன் விஷயமன்று அந்த நியமம் என்பதே. ஆகவே ஸ்ரீபராசரபட்டரானவர் ஆசார்யனுடைய அளவுகடந்த கருணைக்குப் பாத்ரபூதராகையாலே அவருக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையானது உபபந்நமே என்பதாக ந்யாஸோல்லாஸ ஸ்ரீஸூக்திகளின் திரண்ட பொருள். ந்யாஸோல்லாஸம் 24 வது ச்லோகத்தில் 'ஸ்ரீமத்பட்டாரகாணாம்' ஆசார்ய நிஷ்டையை ஸமர்த்தித்திருப்பதாக

ந்யாஸ நிஷ்டாமீமாம்ஸை 93 வது பக்கத்தில் தத்காலம் ஆஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

ஆகவே ஆசார்ய நிஷ்டையாய் பரஸமர்ப்பணமே ஸ்ரீபட்டர் செய்துகொண்டது என்பது நிர்விவாதமான விஷயமாகும். புகழ்மாலைக்காரரின் நிஷ்கர்ஷத்தின்படி ஸ்ரீ பராசர பட்டருக்கு ஆசார்யகம் செய்ய அதிகாரமில்லை. செய்தால் நிஷ்பலம் என்று ஏற்படுவதால் அவரை பரமாசார்யனாக இவர் எழுதிவைத்திருப்பதற்கும், இந்த நிஷ்கர்ஷத்திற்குமுள்ள முரண்பாட்டை அவர் இனியாவது தெளியவேண்டும்.

மேலும் ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாக வுண்டான ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலே நம்மாழ்வாராசார்யரானதாக குருபரம்பராஸாரத்திலே ஆசாரியன் அருளிச்செய்துள்ளாரே. ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், ஸ்வநிஷ்டை. உக்தி நிஷ்டை இந்த இரண்டில் ஒன்றையும் அநுஷ்டித்தவரன்றே: ஆசார்ய நிஷ்டையாயன்றோ பரஸமர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர். ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஆசார்ய நிஷ்டரான ஸ்ரீ மதுரகவிகள் முதலாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாயம் எப்படி உபஜீவ்யமாயிற்று? ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யாநங்களாகிய ஸாரதீபிகை ஸாரப்ரகாசிகை, ஸாரவிவரணி ஆகிய மூன்றையும் ஸ்ரீஸன்னிதிஸம்பிரதாயஸ்தரும்விசேஷமாக அபிமானித்து வருகிறார்கள். இன்பத்தில்'என்கிற இரண்டாவது அதிகாரஸங்க்ரஹப் பாசுரத்தின் வியாக்யானங்களை இந்த புகழ்மாலைக்காரர் இனியாவது விமர்சநம் செய்யவேண்டும்.

இங்கு ஸாரதீபிகை "ஆழ்வார் திருவடிகளையே உபாயமாக அத்யவஸித்து 'துன்பற்ற' துன்பமாவது - தோஷம் ப்ரதமபர்வ நிஷ்டதையாகிற குற்றமற்றவென்றபடி, அதவா துன்பம் - துக்கம், "ஸித்திர்பவதி வா நேதி ஸம்சயோச்யுத ஸேவிநாம்। ந ஸம்சயோத்ர தத்பக்தபரிசர்யா ரதாத்மநாம்" என்கிறபடியே பல ஸித்தியுண்டாகிறதோ, இல்லையாகிறதோ என்கிற ஸம்சய நிபந்தநமான துக்கமற்ற என்றபடி என்பதாக. இதனால் ஸ்ரீமதுரகவிகள் ஆசார்ய நிஷ்டரேயன்றி உபாயாந்தர நிஷ்டரன்று என்பதாக ஸாரதீபிகாசாரியர் திருவுள்ளமென்பது ஸுஸ்பஷ்டம்.

இனி ஸாரப்ரகாசிகையை கவனிப்போம்.

வெதாநு ஓ்ராவிஶீகாவ௨தஸ்ஸ்ரீகொவஸ்ய வரணாவெவ வ௭௫வெ௨ாகூஂரஸவியவ்யயொஜநகெவ௩ ஸ்வீக்ருத்ய'

இத்யாதியாக உள்ளது அந்த ஸ்ரீஸூக்தி. "உபாயமாகவும் ப்ராப்யமாகவும் ஆழ்வார் திருவடிகளையே பற்றினரல்லது த்வாரகையில் ஸந்நிஹிதனை க்ருஷ்ணனை உபாயமும் ப்ராப்யமுமாக எண்ணினாரில்லை ஸ்ரீ மதுரகவிகள், என்று திரண்ட பொருள்.

'ஆசார்ய நிஷ்டஸ்ய ப்ரபாவஹெ:' என்றும் வ௫வெ௨ாக உரஸவியவ்யயொஜநஸாயநதயா ஆசார்ய ஸ்ரீபாதாவெவ வரிக்ருஹ்ய ஓ௯வாரஹிதெந ப்ரபாவகவிநா' என்று ஸாரவிவரணியினாலும் ஸ்ரீமதுரகவிகள் ஆசார்ய நிஷ்டரே என்பது விசதமாகிறது.

ஸ்ரீவாதிகேஸரி அழகியமணவாள ஜீயர் திருவடிகளாகிய யாமுனாசார்யர் என்கிற பூர்வாசார்யர் இயற்றிய ப்ரமேய ரத்னம் என்பதாக ப்ராசீந க்ரந்தமொன்றுண்டு. அதிலுள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் மிகவும் தெளிவு பிறப்பிப்பவை. அவையாவன.

"இவ்வாசார்ய பரந்யாஸம் பண்ணினவர்களுக்கு எல்லை நிலம் நாச்சியாரும் மதுரகவிகளும். எங்ஙனே யென்னில்' "விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை (வல்லபரிசு) வருவிப்பரேல் அதுகண்டுமே, என்று நாச்சியார், "ஈசவரன்முழங்கைத் தண்ணீர் வேண்டுவதில்லை; பெரியாழ்வார் தாளத்தைத்தட்டி அழைக்கவுமாம் சாண்தொடையை கட்டியழைக்கவுமாம்', என்று அவர் பக்கலில் பரந்யாஸம் பண்ணினார். ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வாரும் ஆழ்வார் பக்கலில் பரந்யாஸம் பண்ணினார். ஆசார்யனை ஆழ்வாரை சேஷியாகவும், சரண்யராகவும் ப்ராப்யராகவும், ப்ராபகராகவும் அநுஸந்தித்தார். "பெரிய வண்குருகூர் நகர் நம்பிக்காளுரியனாய்" என்றும் 'பண்டை வல்வினைபாற்றியருளினான்" "தென்குருகூர் நகர்நம்பிக் கன்பனாய்" என்றும்,

ஸ்ரீபார்கவபுராணம் ஸ்ரீபரகால ஸ்வாமி கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வியாக்யாநம் முதலியவற்றிலும் ஸ்ரீமதுரகவிகளுக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையேயன்றி உபாயாந்தரங்களில்லை

என்பது ஸுஸ்பஷ்டமாகின்றது. இப்படிக்கு புகழ்மாலைக்காரர் இசையும் ஸம்பிரதாய கிரந்தங்களிலேயே நாச்சியார், ஸ்ரீமதுரகவிகள், ஸ்ரீபராசரபட்டர், இவர்களுக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையே என்பது தெளிவாகின்றமையால் இவர்கள் ஆசார்யகம் செய்யக்கூடாதென்றும் செய்தால் நிஷ்பலமே என்றும் எழுதியிருப்பதின் மூலம் நம் பூர்வாசார்யர்களுடைய அநுஷ்டாநங்களையும் ஸம்பிரதாயங்களையும் புறக்கணித்து விட்டார். ஸ்ரீஆதிவண்சடகோப ஸ்வாமிக்குப் ப்ராசார்யனாகிய ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸம்ப்ரதாயம் ஆசார்யநிஷ்டா ஸம்ப்ரதாயமே என்பது ஸ்ரீமத் பரகால மடத்தில் அநாதிகாலந்துடங்கி இன்றளவாக ஆசார்ய நிஷ்டையையே ஆசார்யர்கள் அநுஷ்டித்து வருவதினுல் விளங்குகின்றது.

பின்னிட்ட ஆசார்யர்களில் ஸ்ரீமத் ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமியின் சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ தாததேசிகன், உபநிஷத்பாஷ்யகாரருக்கு ஆசார்ய நிஷ்டையையே அநுஷ்டானம் செய்தார் என்பதாக உபநிஷத்பாஷ்யகாரர் தாமே வெளியிட்டிருக்கிற ச்லோகத்தினுல் தெளிவாகிறது. ஆகவே நாச்சியார், ஸ்ரீமதுரகவிகள், ஆழ்வான், முதலியாண்டான். ஸ்ரீபராசரபட்டர் உபநிஷத் பாஷ்யகாரர் முதலிய பூர்வாசார்யர்களும் பின்னிட்ட ஆசார்யர்களில் ஜகத் விக்யாதவைபவராய் ஜகதாசார்யனும் எழுந்தருளியிருந்த ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந சேவதி ஸ்ரீமதாண்டவனென்ன, உபநிஷத்பாஷ்யகாரருடைய அபராவதாரமென்றும் பெரியஸ்வாமி என்றும் ஸுப்ரஸித்த வைபவராய் விளங்கிய நம் பரமாசார்யனுன ஸ்ரீகேதாண்டிபட்டிஸ்வாமி என்ன, ஸ்ரீலக்ஷ்மீஹயக்ரீவ ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற மஹானுன ஸ்ரீமதண்ணயார்ய மஹாதேசிகனென்ன, அபரதேசிகன் என்று வழங்கப்பட்ட ஸ்ரீதிருப்புட்குழிஸ்வாமி என்ன, ஆகிய இவ்வாசார்யர்களும் இவர்களுடைய திருவடி ஸம்பந்தமும் திருமுடி ஸம்பந்தமும் பெற்ற மற்றும் ஆசார்யர்களும் ஏகமுகமாய் ஆசார்யநிஷ்டையை உபாயமாகப் பற்றியது; "துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே" என்று ஆசார்யன் கொண்டாடிய துணிவினுலேயேயன்றே ?

11 MAY 1942
MADRAS

ஸ்ரீபரகாலமடத்தில் தத்காலம் ஜகதாசார்யகம் செய்து வரும் ஸ்ரீமத் பரகால ஸ்வாமி, டெங்கிணிகோட்டை ஸ்வாமி என்கிற ஸ்ரீவரதராமாநுஜ மஹாதேசிகன் திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பெற்று ஆசார்யநிஷ்டருக்கு உதாஹரணமாய் விளங்கிவருவதையும் நாடுநகரமும் நன்கு அறியும். களத்தூர் ஸ்ரீஅழகிய சிங்கரிடம் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவரும் ஸர்வசாஸ்திரங்களிலும் தெளிவுடைய பரமைகாந்தி ஸார்வபௌமருமான ஸ்ரீமத் கோஷ்டீபுரம் ஸ்வாமி ஆசார்யநிஷ்டராய் "[illegible]" என்று அனுஸந்திக்கப்பட்டு வருவதும் ஸுப்ரஸித்தமானது. நாச்சியார், ஸ்ரீமதுரகவிகள், ஸ்ரீபராசரபட்டர் முதலிய பூர்வாசார்யருக்கும் அவர்களால் பரிக்ருஹீதமாயுள்ள தொல்வழியைப் பின்பற்றிவரும் ஸ்ரீபரகாலமடத்தைச் சேர்ந்த ஆசார்யர்களுக்கும் உபநிஷத்பாஷ்யகாரர் முதலிய ஆசார்யர்களுக்கும் ஆசார்யகத்துக்கு அதிகாரமில்லை. அது நிஷ்பலம் என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயஸ்தர் ஆதரிக்கக் கூடியதாகுமோ ?

மேலும் ஸ்ரீஆதிவண் சடகோபஸ்வாமி ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமி முதலிய நம்பூர்வாசார்யர்கள் விசதஜ்ஞாந சக்தி ஸம்பந்நர்களாகையாலே அவர்கள் உக்தி நிஷ்டாரூபமாய் பரஸமர்ப்பணம் செய்துகொள்ளவில்லை என்பது ஸம்ப்ரதிபந்நமான விஷயம். இவர்கள் நாச்சியார், ஸ்ரீமதுரகவிகள், ஸ்ரீபராசரபட்டர் முதலிய பூர்வாசார்யர்களைப்போலவே ஆசார்யர்களுடைய எல்லையற்ற கருணைக்குப் பாத்ரபூதராயிருக்கக் கூடுமாகையால் ஆசார்ய நிஷ்டையாகவே பரஸமர்ப்பணம் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமியின் திருமுடி ஸம்பந்தம் பெற்ற ஆசார்யனுல் ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பரகால மடத்து ஸம்பிரதாயத்திலும் திருவடி ஸம்பந்தமும் பெற்றவர்களில் முநித்ரய ஸம்பிரதாயத்திலும் ஏகமுகமாய் ஆசார்ய நிஷ்டையையே ஆசார்யர்கள் அநுஷ்டித்து வருகிருர்கள்.

இதைக்கொண்டு பார்க்கிலும் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமி முதலிய நம் பரமாசார்யர்களுக்கு ஆசார்யநிஷ்டையே என்று நிஷ்கர்ஷிப்பது பொருத்தமுடையதாகும். மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களில் வைசத்யமுடையவர்களும் சக்தருமாகிய இவ்வாசார்யர்கள் உக்திநிஷ்டர் அன்று என்பதில் விப்ரதிபத்தி பண்ணுவதற்கில்லை. பின்னிட்ட ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தரான ஆசார்யர்கள் உக்திநிஷ்டையை ஆதரித்துவருவது வாஸ்தவம். இவர்களும் காலக்ஷேபாதிகளால் விசதஜ்ஞானம் பெறுவதற்கு முந்தியே உக்திநிஷ்டராய் பிறகு ஜ்ஞான வைசத்யம்பெற்று ஆசார்யகம் செய்து வந்ததாகவே புகழ்மாலைக்காரர் உள்பட இசையவேண்டும். மந்த்ரார்த்த வைசத்யமுள்ள தசையில் உக்திநிஷ்டை கூடாதே. ஆசார்யநிஷ்டையைப் பல காரணங்களால் அநுஷ்டிக்கலாம். அதாவது—ந்யாஸோல்லாஸாதிகளில் ஸ்ரீ பராசரபட்டர் முதலிய ஆசார்யர்களுக்கு ஆசார்யநிஷ்டையை ஸமர்த்தனம் செய்துள்ள ரீதியிலே ஜ்ஞானசக்திஸம்பன்னராயிருக்கச்செய்தேயும் விசேஷித்து ஆசார்யாபிமானம் பெற்றிருப்பது ஒரு காரணம். 'ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவஸ:' என்கிற ச்லோகத்தில் நம் தேசிகன் அருளியபடி ஜ்ஞானமிருக்கச்செய்தே பரந்யாஸாநுஷ்டானோபயோகி சக்தியில்லாமை மற்றொன்று. ஜ்ஞானமிருந்தும் சக்தியில்லாமையால் ஆசார்யநிஷ்டையே கூடும் என்பதை இந்த ச்லோகத்தில் ஆசார்யனே ஸமர்த்தனம் செய்தருளினார். இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் பிறருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்கார காலக்ஷேபாதிரூபமான ஆசார்யகம் செய்வதற்கு பரிபூர்ணாதிகாரம் பெற்றவர்களே ஜ்ஞானமிருந்தும் உபாயாநுஷ்டானசக்தியில்லாதவரும் ஜ்ஞானம் சக்தி இரண்டுமில்லாதவருமாக மற்றும் இருவர் ஆசார்யநிஷ்டாதிகாரிகள் உண்டு. இவர்களும் அந்நிலையில் ஆசார்யநிஷ்டராய் பின்னிட்டு விசதஜ்ஞானம் பெற்றால் ஆசார்யகம்செய்ய அதிகாரிகளாகிறார்கள். ஆகையால் ஆசார்யநிஷ்டருக்கு ஆசார்யகம் செய்ய பரிபூர்ணாதிகாரமுண்டு. அவர்கள் ஆசார்யகம் மிகவும் ஸபலமே என்கிற தத்வத்தை ஸஹ்ருதயருக்கு விஜ்ஞாபனம் பண்ணிக்கொண்டேன்.

———

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ।

"ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்தி ஸம்ரக்ஷிணீ"

(ஓர் மாதப் பத்திரிகை.)

ஜீவநம் ஜகதாம் ஜீயாத் ஸ்ரீவேங்கடமகத்வஸ்த்ஹ்ய ।

ஸூக்தம் ஸம்ரக்ஷணே நேஷ வேங்கடேசார்யம் மஹ: ॥

ஸம்புடம். 5	சித்ரபாநு வருஷ சித்திரை மீ	ஸஞ்சிகை 4

காலமும் காலக்ஷேபமும்.

காலக்ஷேபமென்பது காலங்கழிப்பது 'காவ்யசாஸ்த்ரவிநோதேந காலோ கச்சதி தீமதாம்' என்றபடி அறிவாளர்களுக்கு அரும் காவ்யங்கள், சாஸ்த்ரங்களைப் பயின்று காலம் செல்லும். 'காவ்யாலாபாம்ச வர்ஜயேத்' அபரிக்ரஹாச்சாத்யந்தமநபேக்ஷா' என்று அஸத்காவ்யங்களும், காணாதகுதர்க்க சாஸ்த்ரங்களும் விலக்கப்பட்டிருப்பதால் கமலாகாந்தனை பற்றியகாவ்யங்களும் சாஸ்திரங்களுமேயிங்கு கொள்ளவேண்டும். இவைகள் தான் முன்னோர்கள் முக்கியமாய்ப் பயின்றவைகள். விரிவு கற்கைக்கீடான சாஸ்த்ரங்களை விரிவான அறிவின் பிரிவுள்ளவர்கள் பயின்று அவ்வோ மதங்களிலுள்ள குற்றங்களைக்காட்டி நம்மதமே வேதமெனும் சாஸ்த்ரத்தின் ஸம்மதம் என்று நிலைநாட்டினார்கள். சென்ற நூற்றாண்டில் சில சிற்றரசர்கள் காணாதம் முதலிய குதர்க்கங்களில் வல்லவராயவைகளைப்பயின்று வாதம் செய்பவர்களிடமாதரவு காட்டினார்கள். வாதப்போர் மூட்டி 'தர்க்காப்ரதிஷ்டாநாத்' என்றபடி மேன்மேலும் குயுக்திகளைக் கேட்டானந்திப்பதிலவர்களுக்கு அபிநிவேசம். இது காரணம் பற்றியே குதர்க்க சாஸ்திரங்கள் மிக்க விரிவையும் பெருமையும் பெற்றது. இதனால் பல ஸத்தர்க்க சாஸ்த்ர க்ரந்தங்கள் மறைந்தன. மறைமுடியாசிரியன் (ஸ்ரீ தேசிகன், அதிகரணஸாராவளியில் ஸ்ரீபட்டர் தத்வரத்னாகரம் எனும் க்ரந்தத்தை அருளியதாயும், ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் ஸ்ரீலக்ஷ்மீகல்யாணமென்னும் காவ்யத்தையருளிச்செய்ததாயும் ஸாதிக்கிறார். இவையிரண்டுமிப்போது மறைந்துவிட்டன. இப்படிப் பல ஸத்தர்க்கங்களும் ஸத்காவ்யங்களும் பாழாயின. இதற்குக்காரணமாயிருந்த அரசர்கள் காலமும் அநேகமாய் முடிந்து விட்டதால் குதர்க்கசாஸ்த்ரங்களுக்கும் இப்பொழுது மதிப்பில்லை. இக் குறைகளெல்லாந்தீரும்படி

மறைந்தவை போக மறைமுடித் தேசிகனின் மஹாகாவ்யங்களையும் ஸ்ரீந்யாயஸித்தாந்தம் முதலிய மஹாஸத்தர்க்கசாஸ்த்ரங்களையும் ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏற்படவிருக்கும் மஹாவித்யாசாலையில் மஹநீயர்களை ப்ரவசனம் பண்ணும்படி நியமிக்க இப்பாடசாலையை ப்ரதிஷ்டாபனம் பண்ணும் ஸ்ரீமத்வேதமார்க்கப்ரதிஷ்டாபநாசார்யரான பரமபரி. ஸ்ரீஅழகிய சிங்கரின் ஸந்நிதியான ஸந்நிதியில் ஸந்நதிகளை ஸமர்ப்பிக்கிறோம்.

ஸ்ரீதேவனார்விளாகம் திருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமியும் ஸ்ரீஸம்ப்ரதாய ஸஹஸ்ரநாமமும்.

இந்த ஸ்வாமியின் சரம ச்லோகங்கள் சென்ற ஸம்ரக்ஷிணியிலனுபந்தமாக வெளியிடப்பட்டன. இந்த ஸ்வாமியின் குமாரர் வித்வான் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநரஸிம்மாசாரியர் இவ்வனுபந்தத்தின் ஸம்பந்தமுள்ள செலவுக்குப் பொருளுதவினார். மேலும் ஸ்ரீதிருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி நம்தேசிக தர்சனத்துக்குச் செய்திருக்குமுதவிகள் பல. தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து ஸ்ரீதேசிகதர்சனமே ஸத்தர்சனமென்று உவந்து வந்து பல க்ரந்தங்களையருளிய ஸ்ரீஉப வித்வான் உழப்பாக்கம் ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமியின் வித்வந்மனோஹரையெனும் க்ரந்தத்தையும் இன்னும் ஸ்ரீபரமபரி பிள்ளைப்பாக்கம் அழகியசிங்கர் முதலான மஹநீயர் அருளிய அநேக க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு உதவியவர் நம் ஸ்ரீதிருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி. அதிகமேன். சரமதசையில்ஸ்ரீதேசிகனருளிய த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்னவளியிலுள்ள திருவாய்மொழியின் ஆயிரம் பாசுரங்களிலிருந்து எடுத்துத் தொடுத்திருக்கும் கமலாகாந்தனின் கல்யாண குணங்களை நாலாம் வேற்றுமை ,நம;பதத்தோடு ஸ்ரீஉப. வித்வான்நவநீதம் க்ருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமியுடன் சேர்த்தெழுதி வித்வான் சின்னமு ஸ்ரீஉப். ஸ்ரீநிவாஸபாட்டராசாரிய ஸ்வாமியின்காபியோடு அடியோங்களிடம் அநுக்ரஹித்து அச்சிடும்போது அதற்குப்பொருளுமருளுவதாக ஸாதித்ததுண்டு. இது காரணமாகவே சுண்டப்பாளையம் வித்வான் ஸ்ரீஉப. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி தொகுத்தஸஹஸ்ரநாமத்தையும் பிரார்த்தித்துவருவித்ததோடுஸ்ரீஉப. மகாவித்வான்திருக்கோட்டியூர் ஸ்வாமி க்ருபையால் சோதனமும் பெற்று-பாக்கெட் ஸைஸில் 2 பாரம் அச்சாயிருக்கிறது. இன்னும் 7பாரங்களில்முடியலாம் 500 காபிகளே அச்சிடப்படுகின்றன. நம் ஆழ்வார் அருளிச்செய்து ஆசார்ய ஸார்வபௌமனால் தொகுக்கப்பட்டு ஸம்ப்ரதிபன்ன (யாவராலும் மதிக்கப்பெற்ற) வித்வான்களால் வெளிவரும் இஸ்ஸம்ப்ரதாயஸஹஸ்ரநாமத்தை ஆஸ்திகர்கள் வரவேற்பார்களென்றே ஆஸ்தைப்படுகிறோம். [ஸம்பாதகர்]

வடுவூர்.

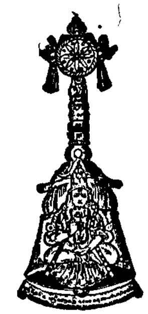

நீர்வளமும் நிலவளமும் பொருந்திய சோழ நன்னாட்டில், அர்ச்சாமூர்த்திகளின் வளப்பமும் அதிகம் என்பதை அனைவரும் அறிவர். திருப்பதிகளும் ஏனைய திருக்கோயில்களும் நிறைந்த தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வடுவூர் என்று பெயர் வழங்கும் அழகிய அக்ரஹாரம் ஒன்றுளது. அங்கே திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் திருவடிவு ஸுப்ரஸித்தம். ஸமீப காலத்தில்தான் அடியேனுக்கு அவ்வடிவழகை நேரில்கண்டு ஆனந்திக்கும் பாக்கியம் கிட்டியது.

கமலத்தண்ணல் (ப்ரம்மா) ஆக்கிய (படைத்த) உலகமெல்லாம் அன்று தொட்டு இன்று காறும் பாக்கியம் புரிந்தவெல்லாம் குவிந்து இருவடிவமாகி இராமனும் ஸீதையுமாகக் காக்ஷியளிப்பனவோ வென்று ஐயமுறச்செய்கிறது அவ்விருவருடைய திவ்யஸேவையானது. [அருகே நிற்கும் இளைய பெருமாள் வேறாக அவதரித்தவர் என்று காண்கிறபடியால் பெருமாளையும் பிராட்டியையும் மட்டும் பேசுவது] அதிக அன்புடன் ஸேவார்த்திகளை வரவேற்று பெருமாள் ஸேவையைச் செவ்வனே செய்து வைக்கும் அர்ச்சகருடையப் ப்ரீதியால் ஸர்வபூஷண பூஷிதர்களாகவும், திருவாபரணம்களைந்து திருமேனியின் சோபையை ஒளியாமற் காட்டுபவர்களாகவும் அத்திவ்யதம்பதிகள் இரண்டு ஸேவையையும் ப்ரஸாதித்தார்கள். 'யஃ ச ராமம் ந பச்யேத்து' என்ற பரமரஸிகருடைய அருளிச்செயலின் ஸ்வாரஸ்யம் அப்பொழுதுதான் புலப்பட்டது. அழகு எழுதலாகா இந்த அருள் வடிவங்களை இத்தனைகாலம் காணாமல் கிடந்தோமே என்று பரிதபிக்கவேண்டிவந்தது. இது அர்ச்சாவதாரமா? அல்லது அன்று காணாதிழந்த அடியோம் காண மறுபடி விபவாதாரமேதானோ என்ற ஸம்சயம் தலையெடுத்து நின்றது. 'ரூபம் த்ருசாம் த்ருசிமதாம்

அகிலார்த்த லாபம், யஸ்மிந் த்ருஷ்டே ததிரஸ⁻ஙகை: கம்யதே கோஷ்பதத்வம்' இத்யாதி வாக்யங்களெல்லாம் வ்யாக்யாதங்களாயின.

எம்பெருமான் திருமேனிக்குத் திருவாபரணங்கள் ஏன் சாத்துகிறார்கள் என்று அப்போதுதான் புலப்பட்டது. திருமேனி ஒளியையும் அழகையும் மறைக்கவேண்டித்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். திருவாபரணங்களால் திருமேனிக்கு ஏற்றமிலது. கண்ணேச்சில்படாமல் காக்க அவை மிக அவசியம். உலகத்தில் அதிகாரிகள் இரு வகுப்பு. இது சக்ரவர்த்தித் திருமகன் அவதரித்த காலத்திலேயே உண்டு. ஒருவகுப்பார் திருவாபரணமில்லாவிடில் திருமேனியின் அழகு குறைந்து விடும் என்று நினைப்பவர்கள். இந்த கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர் தசரதர்' "கலனணியாது அங்கங்கள் அழகுமாறி" என்று கதறுகிறார் பெருமாளுடைய வனவாஸத் திருக்கோலத்தை யெண்ணி. மற்றொரு அதிகாரி திருவடி போல்வார் வல்கலையும் சடையுமே ஆபரணமாக வுடைய ராமலக்ஷ்மணர்களை ஸேவித்து 'ஆயதா: ச ஸ⁻வ்ருத்தா: ச பாஹவ: பரிகோபமா:! ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா: கிமர்த்தம் ந விபூஷிதா:' என்று வினவுகிறார் திருவடி. உலகிலுள்ள ஆபரணங்களெல்லாம் இத்திருக்கைகளைச் சேர்ந்து நிறம் பெறத் தவம் செய்வன. அவைகளைப் பட்டினி கிடத்தி இப்படி அழகைச் சொரிவது ஏன், எவருக்காக? இங்கே கிமர்த்தம் என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைத் திருக்கோட்டியூர்ஸ்வாமி பின்வரும் வண்ணம் பணிக்கக்கேட்டதுண்டு. இப்படிப் படிகளைந்து இவ்வத்புததிருமேனியை அனுபவிக்க சக்தியும் பாக்கியமும் பெற்ற பிராட்டி இங்கில்லையே? அவள் அருகிலில்லாதவிடத்துப் புளியம் பழத்துக்கு பல்லையிளித்துக் கொண்டிருக்கும் இக்குரங்குக் கூட்டங்களுக்கு வழங்கவா இவ்வாபிரூப்யத்தை இங்ஙனம் ஆவிஷ்கரிப்பது? என்று விஸ்மிதராய் 'கிமர்த்தம்' என்று கேட்டாராம். ஆபரணமில்லாததே ஒரு அழகாகக்கருதுகிறார் திருவடி. ஸ்வாமி தேசிகன் ஆபரணமில்லாமை யென்ற அழகிய திருவாபரணமொன்றுண்டு என்று ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தில் ச்ருங்கார பத்ததியில் அருளிச்செய்கிறார். 'கைவல்ய கல்பித விபூஷணகாயகாந்தி:' இதுதான் நிர்விச்யமானமபி நூதன ஸந்நிவேசம்' பார்த்துக் கொண்டே

யிருக்கும் பொழுது புதிது புதிதாகக் காட்சி தருவது. அழகு வெள்ளத்திற்கு ஆபரணங்கள் அணைபோட்டது போலாகின்றன. ஆபரணமில்லாதபோது சுழித்து ஓடும் அவ்வழகு வெள்ளம்.

கண்ணையும் நெஞ்சையும் இப்படி இன்புறச்செய்யும் இவ்வினிய ரூபத்தில் மற்ற அம்சங்களை அடக்கி தலைதூக்கி நிற்பது அம்முறுவல் (புன்சிரிப்பு) 'குன்ற மெடுத்தபிரான் முறுவல் எனதாவியடும்' என்று [illegible]ம்மாழ்வார் பாசுரமிடுகிறார். கண்ணன் முறுவல் போல்லாமுறுவல். பொய்யும் பரிஹாஸமும் நிறைந்தது. 'நல்லன நாவல் பழங்கள் கொண்டு நானல்லேனென்று சிரிக்கின்றானே' என்றபடி பொய்ச் சிரிப்பு. அல்லது ஒருவனுடைய விஷாதத்தைக் கண்டு (ப்ரஹஸந்) பரிஹஸிக்கும். இரண்டுமில்லையானால் ஆவியை வதைக்கும். 'உன் தாமரை புரைகண்ணிணையும் செவ்வாய் முறுவலும் ஆகுலங்கள் செய்கின்றனவே என்று ஆழ்வாரருளிச்செயல். சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருமுறுவல் அப்படிப்பட்டதன்று. 'ஸாபிப்ராய ஸ்மிதவிகஸிதம்' என்பதுபோல் கபடமற்று வந்தோரை வாழ்வித்து வரவேற்கும் தூமுறுவல்'கிம் தே பூய: ப்ரியமிதி கில ஸ்மேரவக்த்ரா விபாஸி' என்றபடி இன்னும் உனக்கு நான் என்ன செய்யக் கடவேன் என்ற அபிப்ராயம் தோற்ற மந்தஸ்மிதம் தவழுவது. கண்ணனுடைய திருமுகத்துக்கு 'நிர்வ்யாஜமந்தஸ்மிததர்சனீயம்' என்று பாசுரமிட்ட ஸ்வாமி தேசிகன் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு ஆராத்யனான அரங்கநகரப்பன் திருமுகத்துக்கு'ஸாபிப்ராயஸ்மிதவிகஸிதம்' என்று பாசுரமிட்டிருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. பெருமாளுடைய முறுவலை முதன்முதலில் ஸேவித்த பிராட்டி(மிதிலையில்) முந்தியென்னுயிரை அம்முறுவலுண்டதே' என்கிறாள். அதே நிலைதான் வடூர் எம்பெருமானை வழிபடுவோருக்கும். 'இந்திர நீலமொத்திருண்ட குஞ்சியும் சந்திர வதனமும் தாழ்ந்த கைகளும் சுந்தர மணிவரைத்தோளுமே அலமுந்தி என்னுயிரை அம் முறுவலுண்டதே' இப்படி ஸேவிப்போர் மனதில் அம்முறுவல் பதிந்து தழும்பேற்படுகிறபடியால் அவ்வூருக்கே வடுவூர்எனப் பெயர் ஏற்பட்டது போலும்.

வடுவென்றால் தழும்பு. அது ஏற்படுமூர் வடூர் அல்லது வடுவூர்.

தி. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார்

விழாவின் வெள்ளம்.

விஷு வர்ஷம் தை மாதம் :— "சிறையாரு மடவன்னம் செய்கள் தோறும் சேயிழையார் நடை பயிலுங்" கல்யாணபுரத்தில் திருக்கோயில் கொண்ட ஸ்ரீநிவாஸப் பெருமானுக்கு, லக்ஷார்ச்சன பூர்த்தியுத்ஸவம், ததீயாராதன வேதபாராயணங்களுடன் நிறைவேறியது. விழாவின் முடிவில் ஸ்ரீ மலர்மேல் மங்கையுடன் ஐந்து நாள் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவமும், புஷ்பப் பல்லக்கில் ஊர்வலமும் நடந்தது.

மாசி மாதம் :—' கழகமேறேல் நம்பி' என்றும், "எங்கள் பந்துங்கழலுந் தந்து போகு ! நம்பீ, என்றும் பெரிய பிராட்டியார் மாசி மகத்து மதி நிறைந்த நன்ருளில் ஊட (ப்ரணயகலஹம் செய்ய) ஸ்ரீநிவாஸன் சடகோபனுல் பிராட்டியின் கோபத்தை, தணித்து அவளுடன் சேர்ந்து களிக்கும் மட்டையடிவிழாக் கண்டருளினன்.

பங்குனி, சித்திரை மாதம் :— "பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணு முண்டியான் சாபந்தீர்த்த ஒருவனூரில்," ஸ்ரீ ஹரசாபஹரன் பங்குனிப் பெருவிழாப் பாரித்துக் கண்டருளினன். விழாவிடையில் கண்டியூரைவிட்டு நடந்தருளிக், கதிரவனின் வெப்பத்தையும் மதியாது தன் கரிய திருமேனிவாடக் கல்யாணபுரம், ஐயாறு, ராயம்பேட்டை முதலிய இடங்களுக்குத் தானே சென்று தன் வடிவழகைக் காட்டி மகிழ்ச்சியளித்தான். இவ்விழா நடக்கும்போதே, "பொன்னி குரையோங்கு புனற்பொருது கரைப்புதுக்கோயில்" எனும் புது அக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீ பட்டாபிராமன் தான் பிறந்த நவமி துடங்கிப் பத்து நாள் விழாக் கண்டருளினன். 'கஞ்சமலர் மீது நறையுண்டு களி வண்டு' களிக்கும் கல்யாணபுரத்தில் ஸ்ரீநிவாஸனது திருவோணத்திருவிழா ஆரம்பமாயிற்று. நித்யததீயாராதனங்களும், வேதபாராயணங்களும், நாதஸ்வரக் கச்சேரிகளும் இனிது நடந்து உத்ஸவத்தின் இறுதியில் பூம்பெரும் பல்லக்கில் பிராட்டியாருடன் பவனிவந்தருளினன்.

[இதன் தொடர்ச்சி ராப்பர் 3-ம் பக்கம் பார்க்க]

பதினேராவது சித்திரம்.

க்ருபாப்ரவாஹம் ([illegible])

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

யமுனைக்கரை, பசும்புல்தரை, பசுக்களை மேய்க்கும் காக்ஷி, ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் பலராமன் கோபாலர்கள் புடைசூழ மனேஹரமாய் வேணுகானம்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறூர். பசுக்கள் பசும்புல்லை பொருள்படுத்தாமல் குழலின் இன்னிசை அமுதைப் பருகியவண்ணம் பகவானைப் பின் தொடர்கின்றன. அழகு, குரூபம், ஸுஸ்வரம், அபஸ்வரம் என்று பகுத்தறிவற்ற ம்ருகம், மரம் முதலிய ஸகல சராசரங்களும் ஆனந்தஸ்வரூபனுகிய கண்ணனை ஸேவித்தும் அவன் இனிய கானத்தைக் கேட்டும் மெய்மறந்து பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிகின்றன. இவ்வண்ணமிருக்க, கண்ணனை காதலனுயனுபவிக்க ஆசை கொண்ட ப்ரஹ்மஞானிகளே கோபஸ்த்ரீகளாய்ப்பிறந்தார்களென்று பெரியோர்களின் கொள்கையன்றே ! அப்பெண்கள் பரமபுருஷன் ஒருவனே புருஷோத்தமன். ஈடுமெடுப்புமில்லாத அவ்வீச்வரனே உலகத்திற்கெல்லாம் பதி. மற்ற ஜீவன்களனைவரும் அவனுக்கு பத்னியைப் போன்றவர்கள். அவ்வெம்பெருமானை அடைக்கலம்புகுந்து அவனுடைய பிரியத்திற்கும் கவனத்திற்கும் பாத்திரர்களாகவேண்டும். பதிவ்ரதையான மனைவி கணவன் மனம் கோணுமல் நடந்து அவன் பணிவிடைகளைச்செய்து அவனுல் ஸகல லாபங்களையும் அடைவது போல் எம்பெருமான் கட்டளையை மீருமல் அவனுக்கும் கைங்கர்யங்களைச் செய்தால் பரம புருஷார்த்தமாகிய அவன் வீட்டையடைந்து, எல்லையில்லா நித்யானந்தத்தை அனுபவிக்கலாம் என்றறிந்தவர்கள். அன்றியும் "உண்ணும் சோறும்,

பருகும் நீரும் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணனே என்று தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அவனுக்கே ஸமர்ப்பிவித்தவர்கள். அவ்வெம்பெருமானே சந்தநம், புஷ்பம், ஸங்கீதம், குழந்தைகள் இவைகளையும்போல் ஸுகத்தைக்கொடுக்கக்கூடியவன். தாயும்தந்தையுமாய்க் காப்பாற்றவல்லவன், ஆபத்பாந்தவன், அநாத ரக்ஷகன், அர்த்திகல்பகன், தீனசரண்யன், என்றும் நிச்சய நம்பிக்கையுடையவர்கள். பரமபுருஷனிடம் பரிபூர்ண ப்ரேமையும் கௌரவமும்கொண்டவர்கள். ஆகையினாலேயே கண்ணபிரானுக்கும் கோபகுமாரிகளிடம் அளவில்லா அன்பும் கருணையும் பிறந்தது. அவர்களின் அதிர்ஷ்டத்தைக் கூறவும் தரமோ !

மனோஹரமாகிய கண்ணபிரான்வேணுகானத்தைக் கேட்டு மோஹமடைகிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் அவன் திவ்ய லீலைகளை ஓயாமல் கொண்டாடுகிறார்கள். தங்கள் ஹ்ருதய கமலங்களில் வாஸம்செய்யும் பகவானை அணைத்து மனக்களிப்புறுகிறார்கள். கண்ணபிரான் க்ருபாப்ரவாஹம் அவர்களருகில் பாய்ந்தோடுகிறது. அத்திவ்ய நதியில் அவன் கடைக்கண் பார்வைகளாகிற அன்றலர்ந்த ஸுந்தரச் செந்தாமரை புஷ்பங்கள் நிறைந்து மனோஹரமாய் விளங்குகின்றன. ப்ரபுவின் கபடமில்லாப் புன்சிறிப்பினால் ஜில்லெனக் குளிர்ந்திருக்கிறது. அவ்வின்ப வெள்ளத்தில் குடைந்து நீராடி, ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், என்னும் மூன்று தாபங்களையும் போக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

உலகத்தை, ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களையும் அவ்வெம்பெருமானே அயன், ஹரி, ஹரன் என்னும் ரூபத்துடன் முறையே செய்கிறாரென்று இதிஹாஸ புராண ப்ரபந்தங்கள் கூறுகின்றன. அப்படி இருந்தும் பாலனகாரியத்தையே ஏன் ஏற்றுக்கொண்டார் பகவான் ?

குழந்தைகளைப் பெற்ற தாயைப்போல், செவிலித்தாய் காப்பாற்றுவரோ? மேலும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் ஸம்ஹாரகாலத்திலும் ஜீவன்களுக்கு அறிவு கிடையாது.

நடுவிலுள்ள பாலனகாலத்திலல்லவோ கருணைக்கடலாகிய பகவான் செய்யும் வியாபாரங்கள் தெரிகின்றன. ஜீவன்களுக்கு பஞ்சபூதங்களாலும் இதர தெய்வங்களாலும் ஆத்மா தானே கர்மத்தினால் ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுவதுமான எல்லா இடையூறுகளையும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய ஸகல ஸௌகர்யங்களையும் அளித்து அவர்கள் கோரும் புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக் கூடியவன் ஸர்வேச்வரனாகிய கண்ணனெம்பெருமானொருவனே என்பதை விளக்கிக்காட்டுகிறதன்றோ இப்பாலன காரியம். ஆச்ரிதர்கோரும் இன்பத்தை அளிக்கவும் அவர்கள் கஷ்டங்களை நீக்கவும் அல்லவோ பகவானவதாரங்கள் எடுக்கிறார். உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்கிறது தேனினுமினிய கானம்.

அகத்தினழகு முகத்தில்தெரியும் என்பதை தோஷமற்ற குளிர்ந்த அவன் புன்சிறிப்பு உள்ளத்திலுள்ள கருணை வெள்ளத்தை பளிங்குபோல் எடுத்துக்காட்டுகிறது. ப்ரீதியைப் பெருக்குகின்றன அவன் கடைக்கண் நோக்கங்கள். அப்படிப்பட்ட கருணகடாக்ஷங்கள் சரணகதனாகிய என்னிடத்திலும் உண்டாகவேணுமென்று வேண்டுகிறார் தேசிகமணி.

பன்னிரண்டாவது சித்திரம்.

இந்திர நீலமணிவண்ணன் (ஹரிநீலஶிலாவிபங்கநீலா:)

அதராஹிதசாருவம்ஶநாலா:
மகுடாலம்பிமயூரபிஞ்சமாலா: ।
ஹரிநீலஶிலாவிபங்கநீலா:
ப்ரதிபா: ஸந்து மமாந்திமப்ரயாணே ॥

இந்திர நீலமணி வண்ணன் கமலக்கண்ணன் வேணு கோபாலனாகவே ஸேவைஸாதிக்கிறார். புருஷோத்தமன்

திருமுடியில் விளங்கும் சுருள் சுருளான கருங்குழல்கள் செந்தாமரையை வண்டுகள் மொய்ப்பதுபோல் செங்கமலத்தை வெல்லும் திருமுகத்தைச்சுற்றி அலைகின்றன. ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திவ்யகிரீடத்தை அழகிய கருங்கண் மயில் தோகைமாலை அலங்கரித்துத் தொங்குகிறது. சிறுவிரல்கள் தடவிப்பறிமாற செங்கண்வாய் கொப்பளிப்பக் குறுவெயர்ப்புருவங்கூட, கோவிந்தன் அழகான குழல் கொண்டு ஊதுகிறார். அத்யத்புததேஜஸ், கண்ணன் வடிவழகை வர்ணித்துக்கூற நான்முகனாலும் இயலாது. இத்திவ்ய ஸேவையை ஸேவித்த ஆசார்யோத்தமர் இன்பக் கடலில் மூழ்கி பருகிக்களிக்கிறார்.

திரண்டெழுந்த மழைபெய்யும் பெரும் மேகத்தைக் கண்டால் உலகத்திற்கு பரமானந்தம். அதுநிலையற்ற கதிரவதாபத்தைப்போக்கி சரீரவளர்ச்சிக்கு அன்னபானங்களையளிக்கும். பெய்யு மாமுகில் போல் வண்ணனாகிய கண்ணனே அடைக்கலம் அடைந்தவர்களின் ஸகல தாபங்களையும், பாபங்களையும் போக்கி சாச்வதமாகிய நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளித்துக்காக்கும் பிரபு. அவ்வள்ளலை ஸேவிக்கும் பாக்யசாலிகளுக்குப் பரமானந்தம்பொங்கத் தடையுண்டோ? தேசிக வள்ளலின் திருவுள்ளம் அத்திவ்ய ஸௌந்தர்யமூர்த்தியை விட்டு அரைக்ஷணமும் அகல இசையவில்லை மஹாவிவேகி ஸாரம் அஸாரம் என்றறிந்து பாலைப்பருகி நீரைத்தள்ளும் ராஜஹம்ஸம் போன்றது. காக்காய் கரடுமுரடான முள்ளுக் கூடுகளில் வஸிக்கும். ஹம்ஸமோ மிகவும் மிருதுவாகிய தாமரைப் புஷ்பத்தையேயன்றோ வாஸஸ்தானமாக நாடும், அவ்விதமே அஸாரமாகிய அன்யதேவதைகளை விட்டு, ஸாரமே வடிவு பூண்டவரும், க்ருபைக்கு உரைவிடமும் பரதேவதையாகிய கண்ணபிரான் பதபங்கஜங்களாகிற, பஞ்சரத்தில் உல்லாஸமாய் உலாவுகிறது, ஆசார்யன் மனமாகிற ராஜஹம்ஸம்.

அது ஸ்திரமாய் வஸிக்க பகவத்க்ருபை அல்லது வேறு உபாயமில்லையென்று அறிந்த அவர் "கண்ணா என் விண்ணப்பம் ஒன்று கேளாய். பிராணன் சரீரத்தைவிட்டு பிரியும் க்ரலத்தில், கபம், வாதம், பித்தம் முதலியவைகள் நெஞ்சையடைக்கும்; நாக்கு மரணதாகத்தால் உலர்ந்து உளரும். நமன்தமர்கள் வந்து கொடிய தண்டனை விதிக்க ஆயத்தமாய் கார்த்து நிற்பார்கள். அப்பொழுது மனம் சோர்ந்து உன்னை நினைக்காது இந்திரியங்களை ஜயித்த யோகிகள் தங்கள் மனதை அது போகும் வழியில் விடாமல் இழுத்து, உன் திருவடித் தாமரைகளில் நிறுத்துவார்கள். அந்த ஸாமர்த்யம் எனக்குக் கிடையாது. என்மனம் பொல்லாது. ஓரிடத்தில் நில்லாது. உன் கறையற்ற கருணையினால்தான் அதை திருத்த ஸாத்யம். உன்னை அடைக்கலம் அடைந்தவர்களுக்கு அந்தியகாலத்தில் உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹ நினைவு உண்டாகுமாறு செய்வாயென்பதில் ஓர் ஐயமுமில்லை. ஆனால் பரவாஸுதேவனாகவோ வேறு அவதாரங்களுடைய ரூபத்திலோ விளங்கும் ஸேவையை நான் விரும்பவில்லை.

210847

"இரியும் காற்றோடு அகல் விசும்பு திணிந்த மண்கிடந்த கடல்
எரியும் தீயொடு இருசுடர் தெய்வம் மற்றும் மற்றும்
[முற்றுமாய்
கரியமேனியன் செய்ய தாமரைக்கண்ணன் விண்ணோரிறை
சுரியும் பல்கலன்குஞ்சி எங்கள் சுடர்முடியண்ணல்
[தோற்றமே"

அதாவது தான் இட்டது சட்டமாகிய பஞ்சபூதங்கள், தேஜோதெய்வங்களாகிய சந்திர ஸூரியர்கள், தேவர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள், மரங்கள், முதலிய ஸகல சராசரங்களின் உள்ளும்புறமும் பாவிநிற்கும் பரமபுருஷனே நீலமேகச்யாமளன், செந்தாமரைக் கண்ணன் சுருண்டிருண்ட ஸுந்தரமான கூந்தலையுடையவன், அவதாரகாலத்திலும், அனந்தன், கருடன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலிய நித்யஸூரிகளால் போற்றப்படுபவன், அக்கண்ணபிரானை நான் கண்டேனென்று ஆழ்வார் போற்றி

னாரன்றோ? அவர் இப்படிப்பட்ட உன் ரூபத்திலேயே மோஹம்கொண்டார். அவ்விதமே நானும் அந்திம காலத்தில் ஒப்பு உயர்வற்ற பரமபுருஷனாகிய நீ மிகவும் தாழ்ந்தகுலத்தில் வந்து தோன்றி, உன் ஸௌலபத் தன்மையை ப்ரஸித்தமாய்க் காட்டியதும், உயிரற்ற மூங்கில் குழாய்க்கும் அழகான அதராம்ருத பானம் செய்விக்கும் வேணுகோபாலனாய் திருமுடியில் மயில்தோகை மாலை தொங்க இந்திர நீலமணிவண்ணனாய் எங்குபார்த்தாலும் ஆயிரக்கணக்கான கண்ணனாய் இடைவிடாமல் காக்ஷி தந்தருளவேண்டும். முந்தாணியில் முடிந்து ஆளக்கூடிய விலைமதிப்பற்ற மணியன்றோ இது! அவ்வடிவழகையே காணவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன.

பதிமூன்றாவது சித்ரம்.

திருவின்மணாளன் (ஶ்ரிய: ஶ்ரீ ஸஹஜாஶ்ரயஸ்ய யஶ்ந:)

சவிமா நவமோ கயாதி கமா நு
ஶ்ரிய: ஶ்ரீ ஸஹஜா ஶ்ரயஸ்ய யஶ்ந: ।
சரிமாஷவஹம் வ ஜாஜ்ஞா நா-
ஶ்ரிமாவக ஶ்ஷ மோஶ ஹிர வைஷ்ய ॥

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர், தன் மனமாகிற ராஜஹம்ஸத்தை க்ருஷ்ணன் திருவடித்தாமரைகளிலேயே நிலைநிறுத்திய வண்ணம் வீற்றிருக்கிறார். நதி, புஷ்கரிணி முதலியவைகளில் இறங்கி நீராட ஆழமில்லாத ஒரு துறை இருப்பது போல் எம்பெருமானாகிற தடாகத்தில் பயமில்லாமல் இறங்கி குளிக்கும் ஆழமில்லாத் துறை அவன் திருவடித்தாமரைகள். அவ்வாச்ரிதனிறங்கும் துறையாகிய பதகமலத்தை ஸ்ரீதேசிகசித்தம் பிடித்துக்கொள்ளவே அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் கைவிடாத அச்சுதன் ஆசார்யவள்ளல் அருகிலேயே எக்காலமும் காக்ஷி தந்தருளுகிறார். ஆஹா! என்ன திவ்யஸேவை! இருபது சித்ரங்களிலும் இதுவே சிறந்தது. மிகவும் மனோஹரமாய் இச்சித்ரசாலைக்கு நடு நாயகம்போல் ப்ரகாசிக்கிறது.

மரகதவண்ணன் ஸௌந்தர்யத்தை உள்ள வண்ணம் வர்ணித்து வரையப் பறந்த ஆகாசம் முழுவதும் காகிதமாகவும், ஆழ் கடலேழும் மசியாகவும், ஆயிரம் திருமுகமுடைய ஆதிசேஷனே எழுதுகிறவராகவுமிருந்தாலுமியலாது. என்ன அத்தகைய மேன்மையென்று வினவுகிறீர்களா? நீருண்ட மேகத்தின் மத்யத்தில் ஸ்திரமாய் மின்னும் மின்னல் போல் நீலமேக ச்யாமளன் திருமார்பை பசும்பொன்மேனிப் பிராட்டி அலங்கரித்திருப்பதுதான். அன்னை அருள் இல்லாவிடில் எக்கார்யந்தான் நடைபெறும்? யோகிகள் தியானிக்கும் திவ்யமங்களவிக்ரஹம். தன் ஸங்கல்பத்தினால் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களைச்செய்யும் பிரபு. அப்படிப்பட்ட மஹிமையுள்ள பரதேவதையானது திருவில்லாத் தெய்வமாகில் பயன்படாதன்றோ? ஆகையினாலேயே பகவான் ஆபத்து அடைந்தவர்களையும், அடைக்கலம் புகுந்தவர்களையும் ஐச்வர்யநஷ்டம் ஸம்பவித்தவர்களையும் ஞானிகளையும் காப்பாற்ற அவதாரங்கள் எடுக்கும் ஸமயங்களில் திருப்பாற்கடலின் அலைகள் வெகுதூரம் அடித்தாலும், பாலின் இனிப்பு அதைவிட்டுப்பிரியாதது போல் ஸ்ரீதேவியுமவதரிக்கிறாள். நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கவல்லவர் ஸ்ரீமந்நாராயணனே தான். லக்ஷ்மீகடாக்ஷங்களின் துளி எந்த திக்கில் விழுகிறதோ அவ்விடத்தில் அஷ்டைச்வர்யங்களும் நான் முன்னே நான் முன்னே என்று வந்து குடிப்புகுகின்றன. ஸர்வலோகத்துக்கும் அவளே அன்னையாய் ஞானப்பால் புகட்டி வளர்ப்பவள். பகவத் க்ருபையே பிராட்டி வடிவமாய் இருப்பது. சரணாகதர்களுடைய குற்றங்களை பகவான் கண்ணிற்குப் புலப்படாமல் செய்து அவர்களை ரக்ஷிக்கும்படி சிபார்சு செய்பவள் அவ்வன்னையே. ஆகவே புருஷோத்தமனுக்கும் கீர்த்தியை அளிப்பவளாகிறாள். ஸ்ரீதேவியின் ஸௌந்தர்யம், ஸௌகுமார்யம், யௌவனம் முதலிய ரூபலாவண்யங்களையும், வரையின்றி வர்ணித்துத் துதிக்கிறார்களாசார்யர்கள். ஹேமலக்ஷ்மி தாமரை

மலரின் தாள்கள் உன் பதகமலத்தை உருத்தும். பக்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் தோழிகள் உற்றுப் பார்த்தால் உன் திருமேனி வாட்டமடையும். விளையாட்டின்பொருட்டு கமலத்தை திருக்கையில் பிடிப்பது அதிக ஆயாஸத்தையுண்டுபண்ணும். பரமபுருஷன் திருக்கழுத்தை யலங்கரித்திருக்கும் வனமாலையே உனக்கு ஊஞ்சலாயிருக்கிறது. இத்தகைய ஸௌகுமார்யம் வாய்த்த திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை என் கடினசப்தத்தால் எவ்விதம் துதிப்பேன்? ஹா! மிகவும் கஷ்டமென்று ஒரு மஹான் போற்றியிருக்கிறார். அதேபோல் கண்ணன் திரண்டுருண்ட தோள்கள் நடுவிலகன்ற திருமார்பில் வனமாலையாகிற ஊஞ்சலில் ப்ரகாசிக்கிறாள் திருமங்கை. ஆகையினாலேயே வாக்கிற்கும் மனதிற்கும் எட்டாத ஸௌந்தர்ய நிதியாய் கோடி மன்மதனை ஜயிக்கும் காந்தியுடன் கோபியர்கள் தங்கள் சித்தத்தையும் செய்கையையும் மறந்து காதல் கொள்ளும் அழகுக்கடலாய் தருணவயதையுடையவராய் ஸேவை ஸாதிக்கிறார் எம்பெருமான். இவ்வத்புத ஸேவையை ஸேவித்த வேதாந்ததேசிகர் நம்பனை ஞாலம் படைத்தவனைத் திருமார்பனை எல்லாக் காலத்திலும் ஸேவிக்கிறேன் என்கிறார். இப்பொழுதுண்டான ஸந்தோஷத்தால் கடந்த காலத்திலும் இப்படியே ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தேன் என்கிறார். அவர் மனமாகிற வண்டு கண்ணன் முககமலங்களில் பெருகும் தேனைப் பருகிக் களித்தது.

பதினைந்தாவது சித்திரம்.

ஸாமர்த்யசில்பி (கேந சில்பிநா)

ஹ்ருதி முக்தசிகண்டமண்டநோ
லிகித: கேந மமைஷ சில்பிநா ।
மதநாதுரவல்லவாங்கநா-
வதநாம்போஜதிவாகரோ யுவா ॥

(தா-ம்) 'ச்ருணு' சொல்லப் போவது பாதத்தோப தேசம் 'அவஹிதமநா: ச்ருணு' என்று காருணிகர் தத்வதர்சிகள் பாஷணம் செய்வர். 'தாத-பிள்ளாய், அப்பனே' ஹிதம்: பத்யஸ்ய ச்ரோதா துர்லப:' என்றபடி கேளாமலிராதே. ஹிதத்தைக் கேள் என்பதால் ப்ரியமாயிராது என்று ஸூசனம். ஸமாஹித: 'ப்ரசாந்தசித்தே ஸமாஹிதே' இப்பொழுது புத்தி பதட்டமாயும் கலக்கமாயுமிருக்கிறது. ருசதீம் வாசம்-'ருசதீ வாக் அகல்யாணீ' என்று அமரம். உச்சாரயதி கல்யாணீம் வாசம் ஹ்ருதயஹாரிணீம்' என்று கொண்டாட வேண்டிய வாக்கு வேணும். அப்படியில்லாத இந்த அகல்யாணவாக்கை விடு. 'ரோஷஜாதாம்' உன் கோபத்தால் பிறந்த வாக்கு ப்ரஸாத வாக்கல்ல. 'ந ஹி தர்மவிருத்தேஷு பஹ்வபாயேஷு கர்மஸு । மூலகாதிஷு ஸஜ்ஜந்தே புத்திமந்தோ பவாத்ருசா:' என்று திருவடி இவனுக்கே முன் ஜன்மத்தில் சொன்னதை 'புத்திமந்த: என்ற பதத்தால்' நினைப்பூட்டுகிறார்.

அதிபத்ய முகுந்தமந்திகஸ்தம்
வசிகாநர்ச்சிதுமுந்மநா பவேத்ய: ।
அவதீரிதகௌஸ்துப: ஸ நூநம்
குருவிந்தேஷு குதூஹலம் விதத்தே ॥ ௫௭

அதிபத்ய முகுந்தமந்திகஸ்தம்
வசிகாநர்ச்சிதுமுந்மநா பவேத் ய: ।
அவதீரிதகௌஸ்துப: ஸ நூநம்
குருவிந்தேஷு குதூஹலம் விதத்தே ॥ 57

(ப-ரை) அந்திகஸ்தம் -ஸமீபத்திலிருக்கும், முகுந்தம் மோக்ஷமளிக்கும் கண்ணனை, அதிபத்ய-மீறி, ய: - எவன் வசிகான்- க்ஷுத்ரர்களை, அர்ச்சிதும்-பூஜிக்க, உந்மநா:-ஆசையுடையவனாக, பவேத்-ஆகிறானோ, ஸ:-அவன், அவதீரிதகௌஸ்துப:- கௌஸ்துப ரத்னத்தைத் தள்ளிவிட்டு, குருவிந்தேஷு-குல்மாஷமென்னும் வெள்ளைக்கற்களில், குதூஹ

வது திண்ணம். நீயே உன்னைக்கொல்ல உன் ம்ருத்புவை வலுவில் அழைக்கிருய். மரியாதைக்கு யார் அர்ஹரென்று விசாரம் நிற்கட்டும் உன் ம்ருத்புவை நீயே தேடலாமோ?' 'ஸ்வயம் ஆகாரயஸி' அவர் சும்மா இருந்தும் நீயே வலுவில் அழைக்கிருயே. உன் தாய் வரம் வாங்கின நூறு பிழை பொறுப்பையும் இப்பொழுது கழித்துவிட்டாயே. அந்த வரம் கணக்கும் செல்லுபடியாய்விட்டது. இந்த உன் ம்ருத்புவுக்கு உன் தாய் வாங்கிய வரனுல் தடையில்லையே. இப்பொழுது நீ அழைக்கலாமோ நூறு கணக்குச் செல்லுபடியாகுமுன் அழைத்ததனுல் ப்ராணஹாநி இல்லை.

> ந ஹி ஸந்தி ந நிஶ்சிதாகமார்த்தா:
> ந ஹி தெ³ஸந்நிஹிதாஶ்ச ந ப்ரஸுப்தா: ।
> அபி து த்ரபயா நதாஸ்த்வது³க்திம்
> த இமே நந்விஹ சேதஸா ஹஸந்தி ॥ ௬௰ ॥

> **ந ஹி ஸந்தி ந நிச்சிதாகமார்த்தா:**
> **ந ஹி தெ³ஸந்நிஹிதா: ச நப்ரஸுப்தா: ।**
> **அபி து த்ரபயா நதாஸ்த்வதுக்திம்**
> **த இமே நந்விஹ சேதஸா ஹஸந்தி ॥**

(ப-ரை) நிச்சிதாகமார்த்தா:, க்ருஷ்ணன் பரதத்வம் என்று நிஷ்கர்ஷம் செய்திருப்பவர், ந ஹி ந ஸந்தி- இல்லாமலிருக்கவில்லை (இருக்கவே இருக்கிருர்கள்). தே, அவர்கள் ந ஹி அஸந்நிஹிதா:- இங்கே வந்திராமலுமில்லை (இங்கே எழுந்தருளியே யுளர்) ந ப்ரஸுப்தா:- தூங்கிக்கொண்டிருக்கவில்லை. (கவனமாகப்பார்த்துக்கொண்டேயுளர்). அபி து- பின் என்னென்ருல், இஹ- இங்கே, த, இமே- அந்த இப்பெரியோர், த்ரபயா நதா:-வெட்கத்தினுலே தலை குனிந்தவர்களாக த்வதுக்திம்- உன்பேச்சை, சேதஸா- மனதினுல் ஹஸந்தி- பரிஹஸிக்கிருர்கள்.

2.1847

சித்திரபானு சித்திரை மாதம் :— "திசையெல்லாம் மணநாறும் செழுமுல்லை செண்பகமோடு" மலரும் வேனிற் காலம். பிறையோங்கு முடிப்பெரியான் பிரமனுடன் வழிபட்டதும், ஸ்ரீ திருமழிசைப் பிரானுக்காகப் பரம கருணையுடன் அர்ச்சா ஸமாதியைக் கடந்து ஸ்ரிய:பதி, திசைமாறித் திரும்பி நின்றருளியதுமான, புண்யபூமியான பெரும்புலியூர் வடிவழகிய பெருமான் (ஸுந்தரராஜன்) பண்டு, பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், பசுபதி, ஷட்ருது, ப்ரம்மா, இவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கியவாறு இன்றும் தன் புட்கொடியேற்றி (ப்ரம்மோத்ஸவம்) வேனிற்திருநாள் கண்[illegible]ளினன். தன்னடியார், பெரும்புலியூர் வந்து வணங்க[illegible]நோகுமென்று, பரமதயாளு, தானே திருநேய்த்தானம் வந்து [illegible]வோருவாழி, பூம்பாவை, சங்கேந்தும் என்னப்ப நின்னுடைய[illegible]போய்க்காண்பாமே' என்று அமரர் முனிக்கணங்கள் பிதற்ற, அவ்வூரின் வீதியாரவந்துலாவினன். எந்த அவஸரமும் அவனுக்கு இனிதாயினும், ஆருந் திருவிழாவில் 'அங்கவனேடுடன் சென்று ஆனைமேல் மஞ்சனமாட்டக் கனுக்கண்டேன் தோழி' என்று ஸ்ரீநாச்சியார் ஆசாஸித்தபடியே, ஸுந்தரத்தோளான் அப்புதுவையார் பொற்கொடியைத் தன் மடிமேல் வைத்து ஆனைமேல் வலம் வருங்கால்,

> உகந்தானை ஒண் கமலத்தொரு மாதோடு
> முலகெல்லாமுளங்களிக்க நின்ருள்வானை
> இகந்தானையசுரரினமடியார்க்காகி
> ஏதேனும் செய்தருளுமினியான் தன்னை
> ப்பகர்ந்தானை யனவுருவில் வேதம் நான்கும்
> பதுமத்தின் மேற் பிரமன் பாரித்தேத்த
> ப்புகுந்தானைப் பெரும்புலியூர் போகேனென்று
> புகழாதார் புவிதனக்குப் பொறையாவாரே.

என்று அம்மன்மதமன்மதனைக் கண்டுருகாதவரைக் கண்டிலம் இவ்வினிய அர்ச்சாவதாரங்களைக் கண்டுதான் 'வைகுண்டவாஸேऽபி ந மேऽபிலாஷ: ।' என்று நம் ஸ்ரீ தேசிகனருளியது.

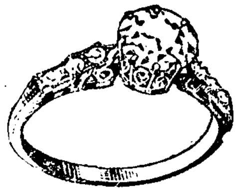

FOR
QUALITY
DIAMONDS
"SURAJMAL'S"
313, ESPLANADE :: MADRAS.

"சுராஜ்மல்'ஸ்"
நாணயத்தின் உறைவிடம
தங்கம், வெள்ளி, நகை வியாபாரி.
313, எஸ்ப்ளனேட் :: மதருஸ்.

குங்குமப்பூ

உயர்தரமானதும் நல்மணம் உள்ளதுமான 'ஸ்பானிஷ்' குங்குமப்பூ எம்மிடமிருக்கும்பொழுது, கலப்புள்ளதும் மட்ட ரகமானதையும் ஏன் பெறவேண்டும்?

பகவத் கைங்கர்யங்களுக்கும் விசேஷ தினங்களுக்கும் உபயோகத்துக் கேற்றது நம்முடைய குங்குமப்பூ!

தோலா எடை ரூ 5—8—0

உயர்ந்த சிலாஜித்தும்
கிடைக்கும்.
தோலா ரூ 1.

மோஹன்லால்,
1 C, அம்பர்ஸன்தெரு
ஜி. டி. சென்னை

ப்ரசுரித்தது :- பரவஸ்து ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், தில்லைஸ்தானம், B.O.
(via) திருவையாறு.

அச்சிட்டது :- S. விஜயராகவன், ஸ்ரீநிவாஸ ப்ரஸ், திருவையாறு.